

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอของจังหวัดเชียงใหม่” เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการทั้งหมด 11 ราย โดยสามารถสรุปให้เห็นตามแนวทางตามวัตถุประสงค์ที่จะนำไปสู่การพัฒนา ดังนี้

1. บริบทและศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่
2. วิเคราะห์ความสอดคล้องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อสืบทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศสู่สากล

ในการสรุปผลการศึกษตามแนวทางวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนั้น คณะผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. บริบทและศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่

จากที่คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษบริบทและศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ อาศัยอยู่ในเขตอำเภอสันกำแพง คิดเป็นร้อยละ 36 อำเภอเมืองคิดเป็นร้อยละ 27 อำเภอสันทรายคิดเป็นร้อยละ 27 และเขตอำเภอหางดงคิดเป็นร้อยละ 9

1.2 ผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ มีการจัดหาวัตถุดิบในการผลิตผ้าทอเอง ถึงร้อยละ 100 โดยจะซื้อวัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์จากแหล่งผลิตภายในชุมชน ได้แก่ ผ้าไหมปั่นฝ้าย ผ้าฝ้ายทอมือ ผ้าฝ้ายสำเร็จรูป ผ้าหม้อฮ่อม ไหมประดิษฐ์ ชีป ค้ายิ้น สีย้อมผ้า เป็นต้น ส่วนวัตถุดิบที่รับมาจากผู้ว่าจ้าง และการจัดหาวัตถุดิบอื่น ๆ นั้น คิดเป็นร้อยละ 9 วัตถุดิบที่มาจากผู้ว่าจ้างนั้น ผู้ประกอบการหัตถกรรมผ้าทอ คิดเพียงค่าแรงในการผลิตเท่านั้น ส่วนการจัดหาวัตถุดิบอื่น ๆ นั้นจะซื้อมาจากต่างจังหวัด

1.3 การจ้างแรงงานในการผลิตหัตถกรรมสาขาผ้าทอ ส่วนใหญ่เป็นการจ้างแรงงานภายในครอบครัวถึงร้อยละ 73 รองลงมาเป็นการจ้างแรงงานสมาชิกภายในชุมชนร้อยละ 64 และถูกจ้างร้อยละ 9 ตามลำดับ

1.4 ผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ ส่วนใหญ่มีวิธีการผลิตหัตถกรรมผ้าทอที่คล้าย ๆ กัน วิธีการผลิตผ้าทอโดยวิธีอื่น ๆ คือ การซื้อผ้าผ้ายสำเร็จรูป เป็นที่นิยมใช้ในการผลิตมากถึงร้อยละ 91 รองลงมาเป็นการตัดเย็บตามแบบที่วางไว้ คิดเป็นร้อยละ 82 สำหรับการฟอกสีและการตากมีค่าเท่ากันคือ ร้อยละ 46 ส่วนการทอและการย้อมมีค่าเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9 และการแช่น้ำยา มีค่าคิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

1.5 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่นิยมใช้บ้านเป็นสถานที่ในการปฏิบัติงานทางด้านการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าทอถึงร้อยละ 91 ส่วนอีกร้อยละ 18 เป็นการเช่าสถานที่ใช้ในการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผ้าทอ

1.6 การออกแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมสาขาผ้าทอ ผู้ประกอบการผลิตสินค้าตามแบบที่ผู้ประกอบการคิดค้นแบบเองทั้งหมดถึงร้อยละ 73 การผลิตสินค้าโดยได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ว่าจ้างนั้น คิดเป็นร้อยละ 46 ส่วนการผลิตสินค้าตามแบบของผู้ว่าจ้างนั้น คิดเป็นร้อยละ 36 และการออกแบบโดยการศึกษาจากที่อื่น ๆ นั้น คิดเป็นร้อยละ 9

1.7 การกำหนดราคาของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอนั้น ผู้ประกอบการกำหนดราคาเอง โดยพิจารณาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้านรวมกัน ซึ่งการกำหนดราคาโดยพิจารณาจากต้นทุนราคาสินค้า คิดเป็นร้อยละ 100 การกำหนดราคาโดยพิจารณาจากคุณภาพของสินค้า คิดเป็นร้อยละ 73 การกำหนดราคาโดยพิจารณาจากกำลังซื้อของลูกค้า คิดเป็นร้อยละ 46 ความต้องการของท้องตลาด คิดเป็นร้อยละ 36 การกำหนดราคาโดยพิจารณาจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น ค่าแรง คิดเป็นร้อยละ 18 การกำหนดราคาโดยพิจารณาจากราคาขายของกลุ่มแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 9 และการกำหนดราคาโดยพิจารณาจากคุณภาพผู้ซื้อผู้ขาย คิดเป็นร้อยละ 0 ตามลำดับ

1.8 ผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ ใช้ช่องทางในการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นร้านค้าของผู้ประกอบการเองไปยังผู้บริโภคถึงร้อยละ 46 ส่วนการจัดจำหน่ายโดยการใช้ตัวแทนจำหน่ายนั้น คิดเป็นร้อยละ 27 ทางด้านการจัดจำหน่ายผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นร้อยละ 18 และการจัดจำหน่ายโดยวิธีอื่น ๆ เช่น ฝากขายตามร้านค้าในเขตชุมชน คิดเป็นร้อยละ 9

1.9 ผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ มีการประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านทางงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ถึงร้อยละ 64 สำหรับการประชาสัมพันธ์ทางด้านตลาดนัดและถนนคนเดิน คิดเป็นร้อยละ 36 ส่วนการประชาสัมพันธ์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ และการประชาสัมพันธ์ทางด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะมีค่าร้อยละเท่ากันคือ ร้อยละ 27 และการประชาสัมพันธ์โดยการใช้วิธีอื่น ๆ เช่น วิทยุชุมชน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ

1.10 ในการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอนั้น ยังไม่มีการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชน เป็นเพียงการถ่ายทอดความรู้ภายในกลุ่มที่ปฏิบัติงานร่วมกัน

เท่านั้น และเมื่อผู้ประกอบการนำผลิตภัณฑ์ไปแสดงตามงานต่าง ๆ ก็มีการสาธิตวิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ให้แก่บุคคลทั่วไปได้รับชม และหากผู้ที่สนใจต้องการซักถามข้อมูลผลิตภัณฑ์ผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอทุกท่าน มีความยินดีที่จะตอบทุกคำถาม

1.11 ในการวิเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ SWOT Analysis ในการบริหารจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1.11.1 Strengths = จุดแข็ง

สำหรับจุดแข็งในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอคือ ผู้ประกอบการมีประสบการณ์การทำงานหัตถกรรมผ้าทอมานาน ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำการผลิตมีรูปแบบที่สวยงาม สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี และสินค้าได้รับการรับคุณภาพจากหน่วยงานของทางรัฐ ไม่ว่าจะเป็นมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ทางด้านราคาผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมกับราคาคู่แข่งขันและท้องตลาด ส่วนทางด้านช่องทางในการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการมีช่องทางที่ใช้ในการจัดจำหน่ายที่แน่นอนคือ ผ่านทางร้านค้าของผู้ประกอบการ หรือตามงานแสดงสินค้าต่าง ๆ ตลอดจนผู้ประกอบการมีการจัดทำการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการตลาดอยู่เป็นประจำ ทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและรู้จักของผู้บริโภคมากขึ้น

1.11.2 Weaknesses = จุดอ่อน

สำหรับจุดอ่อนที่เกิดขึ้นกับการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอคือ ผู้ประกอบการยังขาดความรู้และความเข้าใจทางด้านการมีตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์เป็นของตนเอง ผู้ประกอบการไม่มีการส่งเสริมการขาย และมีการประชาสัมพันธ์ทางด้านผลิตภัณฑ์ค่อนข้างน้อย ตลอดจนไม่ค่อยมีหน่วยงานจากทางภาครัฐและเอกชนเข้ามาให้ความช่วยเหลือทางด้านการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมทางการตลาด

1.11.3 Opportunities = โอกาส

สำหรับโอกาสในการทำธุรกิจของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอคือ ในปัจจุบันรัฐบาลได้มีการเปิดการค้าเสรีกับกลุ่มอาเซียนมากขึ้น และมีนโยบายให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง ธุรกิจขนาดย่อม ทางด้านต่าง ๆ เช่น การผลิต การตลาด แหล่งเงินทุน ฯลฯ อย่างจริงจัง ตลอดจนมีหน่วยงานของทางภาครัฐและเอกชนที่พร้อมให้คำปรึกษาทางด้านการทำธุรกิจ

1.11.4 Threats = อุปสรรค

สำหรับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ หัตถกรรมสาขาผ้าทอนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง และการมีคู่แข่งชั้น ในตลาดหมู่บ้านเป็นจำนวนมาก

2. วิเคราะห์ความสอดคล้องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นงาน หัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่

จากที่คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ความสอดคล้องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ทราบว่า ผู้ประกอบการ หัตถกรรมสาขาผ้าทอ ได้มีการนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาประยุกต์ใช้ในการประกอบ ธุรกิจของตนเอง ซึ่งคณะผู้วิจัยสามารถสรุปหลักการดังกล่าว ได้ดังนี้

2.1 ผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการ นำภูมิปัญญาชาวบ้าน มาปรับใช้กับการดำเนินธุรกิจของตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจนยังสามารถนำเทคโนโลยีชาวบ้านที่คิดค้นเองและมีราคาประหยัด เข้ามาช่วยใน กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี

2.2 กลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ มีการนำเอาหลักของความพอเพียง เข้ามาประยุกต์ใช้ในเรื่องของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ตลอดจนนำวัตถุดิบของ ท้องถิ่นที่มีอยู่ภายในชุมชนมาเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตสินค้าของตนเองด้วย ซึ่งคำนึงถึงการใช้ ทรัพยากรอย่างประหยัด รู้คุณค่า โดยเฉพาะการผลิตที่รักษามลภาวะและสิ่งแวดล้อม

2.3 กลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอทุกกลุ่ม มีการเน้นการจ้าง แรงงานคนมากกว่าเทคโนโลยีหรือเครื่องจักร ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการทำหัตถกรรมสาขาผ้าทอเป็น งานที่มีความประณีต จะต้องใช้ผู้ที่มีประสบการณ์มานาน ซึ่งบุคคลเหล่านี้ได้รับการสืบทอดงาน หัตถกรรมผ้าทอมาจากบรรพบุรุษ ตลอดจนเป็นการกระจายรายได้สู่คนภายในท้องถิ่น และ ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นของผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ

2.4 กลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอทุกกลุ่ม มีการยึดมั่นในหลักของ ความมีเหตุผลในการประกอบธุรกิจของตนเอง โดยคำนึงถึงการบริหารจัดการที่เป็นระบบการผลิต อย่างรอบคอบ และหลีกเลี่ยงต่อสภาวะการเกิดหนี้สินใหม่ ๆ

2.5 กลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ มีความตระหนักและให้ความสำคัญ กับเรื่องของคุณธรรม ความซื่อสัตย์ และการไม่เอาเปรียบ การแบ่งปัน การมุ่งต่อประโยชน์

ส่วนรวม การมีกระบวนการผลิตสินค้าที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพ และการมีความยุติธรรมต่อสมาชิกในกลุ่มหรือลูกจ้างและผู้นำยวดยุติ

2.6 กลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ มีการนำคำพูดที่ว่า ซื้อง่าย ขายคล่อง มาประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจของตนเอง ทั้งนี้เป็นเพราะว่าคำนึงถึงการประกอบธุรกิจในระยะยาวมากกว่าการหวังผลตอบแทนในระยะสั้น และสร้างความมั่นใจ ไม่โลภมาก ไม่ค้ำกำไรเกินควรแก่ผู้บริโภค

2.7 กลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมสาขาผ้าทอ ได้มีการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ตนเองและครอบครัว ด้วยการเตรียมตนเองให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมอยู่ตลอดเวลาโดยมีการคิดวางแผนอย่างรอบคอบทั้งในปัจจุบันและอนาคตอยู่ตลอดเวลา

3. เพื่อสืบทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศสู่สากล

จากการที่คณะผู้วิจัยนำองค์ความรู้ทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับมานั้น มาใช้เพื่อสืบทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นงานหัตถกรรมสาขาผ้าทอในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศสู่สากล สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

3.1 ในการเผยแพร่ความรู้ทางด้านหัตถกรรมสาขาผ้าทอนั้น ผู้วิจัยเชิญสภา หรือ พ่อครูแม่ครูภูมิปัญญาชาวบ้าน มาสาธิตและให้ความรู้ทางด้านการทำหัตถกรรมสาขาผ้าทอแก่นักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจ ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังให้นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจ ตระหนักและรู้จักหวงแหนงานหัตถกรรม และสืบทอดงานหัตถกรรมดังกล่าวให้คงอยู่กับชุมชนของตนเองต่อไป ซึ่งในการจัดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางด้านงานหัตถกรรมสาขางานผ้าทอนั้น จะมีการจัดกิจกรรมตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ฯลฯ

3.2 คณะผู้วิจัยได้มีการจัดทำโครงการช่างรุ่นใหม่ขึ้น ณ หอศิลปวัฒนธรรมเมืองเชียงใหม่ หลังอนุสาวรีย์สามกษัตริย์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยได้รับความร่วมมือจากมูลนิธิเพื่อนสล่าล้านนา กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ สำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดเชียงใหม่ สำนักวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ ฯลฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสืบสานงานหัตถกรรมภายในท้องถิ่นล้านนาให้คงอยู่คู่กับสังคม และเพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนของสล่า พ่อครูแม่ครูภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วย ซึ่งกิจกรรมภายในงานเป็นการให้ความรู้วิชาชีพทางด้านศิลปหัตถกรรมของ

ท้องถิ่นล้านนา ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปประกอบเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ตนเองและครอบครัว

3.3 สำหรับการส่งเสริมการขายและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของส่วและผู้ประกอบการนั้น ทางคณะผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการสนับสนุนการใช้ของพื้นบ้านของส่วและผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรจะอนุรักษ์ไว้ โดยใช้ชื่อของกิจกรรมในครั้งนี้ว่า การจัดนิทรรศการ “มิติสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมเชิงช่าง” การจัดงานในครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมให้ผู้บริโภคได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องของผลิตภัณฑ์ของส่วและผู้ประกอบการ ทำให้ส่วและผู้ประกอบการมีรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์มากขึ้น ตลอดจนส่วหรือผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลทางด้านผลิตภัณฑ์หรือข้อมูลทางด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคมาปรับปรุงกลยุทธ์ทางการขาย การตลาด ฯลฯ ให้มีความเหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

3.4 คณะผู้วิจัยได้มีการจัดเวทีการเรียนรู้ให้กับส่วและผู้ประกอบการอยู่บ่อยครั้ง โดยในการจัดเวทีการเรียนรู้ครั้งที่ 1 จะเป็นการจัดเวทีการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในการจัดทำโครงการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นผู้วิจัย ผู้นำท้องถิ่น นักวิจัยท้องถิ่น และนักศึกษา พร้อมทั้งทางคณะผู้วิจัยมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยด้วย สำหรับการเวทีการเรียนรู้ครั้งที่ 2 ทางคณะผู้วิจัยได้มีการจัดกิจกรรมการอบรมและฝึกปฏิบัติจริงให้แก่ส่วและผู้ประกอบการในหัวข้อเรื่อง การสร้างตราสินค้าและการออกแบบบรรจุภัณฑ์โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ส่วและผู้ประกอบการมีความรู้และรับทราบถึงแนวทางในการสร้างตราสินค้าและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค และรับทราบปัญหาทางการสร้างตราสินค้าและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ของส่วและผู้ประกอบการ ทั้งนี้เพื่อว่าคณะผู้วิจัยจะได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไปหาแนวทางแก้ไขจากวิทยากร ตลอดจนส่วและผู้ประกอบการสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปเป็นแนวทางที่สำคัญเกี่ยวกับการสร้างตราสินค้าและการออกแบบบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของตนเองเป็นที่รู้จักและยอมรับของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น

จากการจัดเวทีการเรียนรู้ คณะผู้วิจัยพบว่า ส่วหรือผู้ประกอบการมีความคาดหวังที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเองให้เป็นที่ยอมรับในทุก ๆ ด้านอย่างจริงจัง โดยมีความต้องการจะได้รับการช่วยเหลือด้านต่าง ๆ จากหน่วยงานทั้งทางภาครัฐหรือเอกชนอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นด้านการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ฯลฯ

3.5 คณะผู้วิจัย มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วหรือผู้ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมทางการสัมมนา การอบรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานทางภาครัฐและเอกชนจัดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง โดยทางคณะผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการให้ส่วและผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานทางด้านธุรกิจการค้าของตนเองมากขึ้น และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับ

นั้นมาปรับใช้กับธุรกิจของตนเองได้เป็นอย่างดีและเหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งกิจกรรมที่ทางหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดขึ้นมานั้น มีโครงการต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น การสัมมนาเรื่อง “SMEs ไทยเข้มแข็งด้วย ICT” ได้รับการสนับสนุนจากซึ่งได้รับความร่วมมือจากสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) SIPA สาขาเชียงใหม่ การบรรยายเรื่อง “จัดทัพ SME ก้าวไกลสู่ภูมิภาคอาเซียน” โดยธนาคารทหารไทย จำกัด มหาชน การสัมมนาเรื่อง “โครงการสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ระดับประเทศ ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555” จัดโดยกรมทรัพย์สินทางปัญญา กระทรวงพาณิชย์

3.6 คณะผู้วิจัยได้มีการจัดทำการประชาสัมพันธ์ โครงการวิจัยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์โครงการที่ทางคณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ในระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ สื่อประชาสัมพันธ์ที่ทางคณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมานั้น ได้แก่ ป้ายไวนิล (ใช้ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะผู้วิจัยได้มีการจัดทำขึ้น) สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet เว็บไซต์) สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับ วารสาร

4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะต่อผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางด้านงานหัตถกรรมผ้าทอ คือ

4.1 หน่วยงานทางภาครัฐและเอกชน ควรมีการสนับสนุนด้านการให้ความรู้ด้านตราสินค้าและบรรจุภัณฑ์ เทคนิคการขาย การบริการ เป็นต้น ตลอดจนสร้างความตระหนักในเรื่องของการใช้วัสดุภายในท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างจำกัด อย่างรู้คุณค่า

4.2 ควรมีการจัดทำโครงการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับเหล่านั้นมาปรับปรุงแก้ไขผลิตภัณฑ์ และเป็นประโยชน์ด้านการตลาดของผู้ประกอบการต่อไป

4.3 ควรมีการจัดทำโครงการพัฒนาศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรม โดยทางภาครัฐและเอกชนควรเข้ามาส่งเสริมทางด้านทักษะความรู้ในการผลิต เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค และรักษาเอกลักษณ์ด้านการทำหัตถกรรมสาขาผ้าทอของแต่ละท้องถิ่นให้สืบต่อไป